

DR. PRIMOŽ TRDAN

Dr. Primož Trdan je v doktorski disertaciji orisal začetke, razvoj in zgodovino slovenske elektroakustične glasbe, ki v zadnjih desetletjih stopa tudi v ožji stik s širše pojmovano in pogosto multimedijsko zasnovano zvočno umetnostjo. Nobeden izmed obravnavanih aspektov še ni bil deležen tehtnejše pozornosti slovenske muzikološke stroke, zato je avtor disertacije stal pred zahtevno nalogo, še posebej v luči tega, da predstavlja preiskovani predmet trd metodološki zalogaj in je bilo na določenih mestih potrebno razviti tudi povsem novo, ustrezno slovensko terminologijo. Disertacija je razdeljena na dva dela – teoretičnega in analitično-zgodovinskega. V okviru teoretičnega razpravljanja se je dr. Primož Trdan najprej spopadel s posebnim, novim ontološkim statusom elektroakustičnega dela, ob koncu pa ga je skušal osvetliti še z izrazito fenomenološko metodološko lupjo, saj se prav ta razkriva kot najbolj ustrezen pristop h glasbi, ki se osredotoča na zvočnost, torej na zvočno-glasbeno materijo samo. Dr. Primož Trdan je prepričan, da elektroakustično glasbo določata dva procesa, ki sta tehnološke in estetske narave, zato vpelje v svoj pregled ključni metodološki obrat, povezan z iskanjem konvergenč, torej zlivanja različnih tehnoloških premis in estetskih praks. Tak metodološko-pojmovni aparat dr. Primož Trdan v drugem delu aplicira ob zgodovinskem pregledu slovenske elektroakustične glasbe, ki je obravnavana generacijsko.